

Úvod do mediteránních studií

RECENZE

Robert Irwin: *Alhambra*. Praha: BB/art s.r.o. 2004, 184 s. ISBN 80-7341-341-8

V případě neznalosti některých čtenářů, hned zkrájí stručně uvedu co to Alhambra vlastně je. Jde o středověký komplex paláců a pevností maurských panovníků. Nacházející se v jižním Španělsku, na jihovýchodní hranici města Granady a zahrnut v seznamu světového dědictví UNESCO.

Britský arabista, prozaik a redaktor literárního časopisu Robert Irwin by neměl být českým čtenářům neznámý. Většina jeho románů byla v minulosti vydána i u nás a těší se velké oblibě. Irwin v nich ukázal, že není jen skvělý novelista, ale také význačný arabista. Z tohoto důvodu jsem byla velmi zvědavá na jeho průvodce Alhambrou. Jak se dozvídám z vnitřního přebalu knihy, dílo nemá badatelské ambice, pečlivě však odděluje fakta od mýtů, která se kolem tohoto středověkého paláce vytvořily. Tím se stává užitečnou publikací jak pro laiky, tak pro veřejnost.

Hned v úvodu autor upozorňuje na nedůvěryhodnost turistických průvodců, zároveň však dodává, že „...jak vyjde najevo v následujících kapitolách - jen velmi málo historických fakt týkajících se Alhambry je bezpečně doloženo a všeobecně uznáváno. Alhambra je sluncem prozářené místo plné tajemství.“ (Irwin R.,2004) Víme tedy, že legendy a výmysly k Alhambře patří, stejně jako fakta. A také jako vandalství, ne vždy dobré restaurátorské práce a od 19. století také turistický ruch. Jsme upozorněni, že Alhambra je jediný muslimský palác, který se nám dochoval ze středověku a postupně jsme v úvodu stručně seznámeni s jeho dějinami a především s půdorysem této památky.

Kniha je dále rozdělena na čtyři kapitoly. V té první s názvem *Pohádkový palác?* se Irwin zaměřuje na architektonické rozložení Alhambry, a to samozřejmě daleko konkrétněji než v úvodu. Zdůrazňuje jakými změnami palác po staletí prošel, a že to, co dnes můžeme vidět my, je velmi odlišné od toho, co viděli ve středověku Arabové. Název *Ráj plný jedu* si vysloužila v pořadí druhá kapitola, věnovaná společenskému a politickému pozadí stavby. Irwin nás zde vytrhne z představy láskyplné a mírumilovné Alhambry a nastiňuje tvrdou realitu středověku, plnou otroctví, vražd, strachu a války. Mimo to, se také zabývá otázkou účelu Lvího dvora. Následující oddíl pojmenovaný *Palác určený k rozjímání* zkoumá přínos jednotlivých umělců, řemeslníků, matematiků a filozofů ke stavbě paláce. A konečně čtvrtá a poslední hlava se jmenuje *Romance o Maurovi*. V té se dočteme jak byla Alhambra objevena pro turisty a jaký je její život od 19. století.

Ve všech kapitolách Irwin cituje jiné spisovatele, autory průvodců, historiky, ale také básníky. Objevuje se i několik úryvků básní, které najdeme přímo na zdech paláce. Z těchto citací autor vychází, srovnává je z ověřenými historickými fakty a často pomocí nich dokresluje celou atmosféru díla.

Kniha také obsahuje *Chronologii*, ve které jsou bodově s letopočty vypsány historické události kolem Alhambry, dále krátký článek *Chystáte se Alhambru navštívit?*, kde čtenář dostává radu jak si tuto návštěvu nejlépe užít a ve kterých muzeích můžeme najít exponáty z Alhambry. V neposlední řadě v publikaci najdeme seznam *Doporučených knih*, *Seznam ilustrací*, *Poděkování* a *Jmenný rejstřík*.

Co se samotného vzhledu svazku týče, osobně se domnívám, že není příliš dobrý a potencionální čtenáře moc nenaláká. Obal z obou stran zdobí fotografie samotné části Alhambry. Jde však o fotografii, která příliš nezaujme svou pískovou barvou. Název a jméno autora jsou navíc psány bíle, což opět není příliš vynikající barva. Žádné další informace už se z přebalu nedozvíme, a to je možná škoda. Text samotného díla je doplněn o několik ilustrací a fotografií, které jsou sice černobílé, nicméně i tak knihu výborně doplňují a pomáhají čtenáři lépe si celou stavbu i její okolí představit.

Nemohu tuto knihu nedoporučit. Velmi obdivuju Roberta Irwinga, protože si neumím představit jak velkou práci muselo dát probrat se všemi zmíněnými legendami a nepravdivými informacemi. Líbí se mi originální a přitom poučný pohled na tuto část evropských dějin, kdy vedle sebe, v dnešním Španělsku, žili muslimové s křesťany. Věřím, že dílo je schopné oslovit i čtenáře, kteří se běžně o historii Iberského poloostrova nezajímají. Kniha byla skvělým zážitkem a přirozeně mě velmi navnadila na cestu do Granady, abych mohla Alhambru spatřit na vlastní oči.

Podarilo se Vám pochopit podstatu recenze a dostatečně prezentovat obsah knihy. Při opravování zvažte, zda by nebylo vhodné zbavit se některých příliš osobních až hovorových formulací (např. hned zkraje uvedu, neumím si představit, líbí se mi, velmi mě navnadila). V odborné recenzi jde obecně o to představit knihu (alespoň zdánlivě) co nejvíce objektivně.

Pokud máte možnost, text před odevzdáním nechte zkontrolovat v nějakém novějším Wordu, který opravuje i syntax (zeleným podtržením).

Použitá literatura:

Robert Irwin: *Alhambra*. Praha: BB/art s.r.o. 2004, 184 s.

Ke dni 5.1.2013 dostupné WWW:

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Alhambra>

[http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Irwin_\(writer\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Irwin_(writer))